

glemme det allerbedste, det populære Navn for Finanslovkommissionen: Sparekommissionen. Jeg er ikke vis paa, at det fremmede Ord Økonomi kan faa samme Betydning for os, som Sparsommelighed har haft, og hvis mine Vælgere spurgte mig, hvad man forstod ved Statsøkonomi, er jeg ikke vis paa, de vilde være enige med mig, naar jeg fortalte dem: Ja, se I, Statsøkonomi er præcis det samme som fornuftig Sparsommelighed i Statens Hus-holdning. Derfor vil jeg bede om, at man bliver ved „Sparsommeligheden“, og jeg tror, at hvis det kunde lykkes os at faa Sparsommeligheden tilstrækkelig stærkt ind i Blodet paa Landets Borgere, vilde vi nok i en Forsamling som det danske Folketing, hvor der hersker slig Enighed, kunne blive enige om at spare paa de rigtige Steder.

Birch: Medlemmer af dette høje Ting ville have hørt det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) for nogle Dage siden efter sit Ordførerskab rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister om Forholdet: Garnison i Odense eller Nyborg. Det har været mig en Glæde, at Spørgsmaalet er blevet rettet her, idet jeg ad den Vej faar Lejlighed til at komme ind paa det, hvad jeg ellers maaske vilde have trykket mig ved, og der trænges til Oplysning fra Nyborgs Side. Dette Spørgsmaal har mærkelig nok vakt en stærk Interesse hos Bladredaktionerne. Man vil have set det belyst fra forskellige Sider. Man vil i et kendt radikalt Blad have set en — hvad skal jeg kalde den — fornøjelig Artikel om, at Birch var valgt, og Birch skulde holdes, men jeg skal ikke hænge mig i den Sag, den er kun fornøjelig. Jeg skal derimod vende mig til et kendt Højreblad, som for en Maanedstid siden havde en Artikel, som var yderst ondsindet overfor Nyborg og overfor Forsvarsministeriet. Den til-lagde Forsvarsministeren Tanker og Hensigter, der vist ikke falde sammen med, hvad der er den højtærede Ministers virkelige Tanker og Hensigter. Den brugte Udtryk som Ravnekrogsinteresser om Nyborgs Forhold i denne Sag, og man undsaa sig end ikke for at omtale den Mand, der havde kastet sig i Brechen for at skaffe Nyborg det, han syntes var Ret-færdighed, som en virksom Stræbernatur. Det gør mig ondt, at et Blad som det, jeg sigter til, kan forfalde til saadanne Udgydelser, og det undrer mig saa meget mere, som et Rygte vil udpege ikke den sædvanlige militære Medarbejder, men en

ekstraordinær Medarbejder som Fader til Artiklen, og denne ekstraordinære Medarbejder skal være Bataillonschef i København. Hvis Rygtet taler sandt, forbavser det mig i højeste Grad, at der kan fremkomme en saadan Artikel fra en tjenstgørende Officer.

Jeg glæder mig, som sagt, over, at der bliver Lejlighed til at belyse Spørgsmaalet fra Nyborgs Side, idet vi i Nyborg ikke kunne erkende, at det her drejer sig om Ravnekrogsinteresser. Naar en By gennem Aarhundreder har været Garnisonsby, har haft den Opgave for Samfundet at lægge alt til Rette for en Garnison, er det en berettiget Fordring, at man ikke pludselig bryder alt det ned, der i den Anledning har været bygget op, og kaster en stor Del af dens Indbyggere paa Gaden. Jeg skal senere komme tilbage til dette Spørgsmaal og foreløbig kun sige: Hvem er det, der kaster sig mod Nyborg? Det er, efter hvad der siges, først og fremmest den saakaldte Sagkundskab. Jeg vil advare mod Sagkundskaben. Sagkundskaben, den civile og militære, skal sættes i Højsædet der, hvor den hører hjemme, men hvis man vil tale om militær Sagkundskab, naar det drejer sig om, hvorvidt man skal knappe til højre eller venstre eller male militære Bygningers Vinduer blaa eller hvide, skyder man over Maalet. Det er ikke militær Sagkundskab, der der skal raade, for der kan enhver civil Mand have Indsigt, og det Forhold, vi her skulle tale om, er just et Spørgsmaal af den Natur, hvor enhver forstandig Mand, ikke mindst den Mand, der i dette Øjeblik Gud ske Lov er Forsvarsminister, kan have samme Indsigt som, ja bedre Indsigt end de Mennesker, der i dette Øjeblik raabe paa militær Sagkundskab. Som sagt, her drejer det sig ikke om Ravnekrogsinteresser, men om store Interesser. For at man skal gaa til at ødelægge en By som Nyborg, skal det være kommet saa vidt, at der ikke er Vej udenom. Men Sandheden er, at her ere fortræffelige Veje udenom. Jeg skal nævne to, idet jeg gaar hurtigt hen over den ene og vender tilbage til den anden.

Den første Vej er den, at man kunde gøre Nyborg til Øvelseslejr for en sjællandsk Garnison. Det høje Tings Medlemmer ville erindre, at den Militærordning, der nu er truffen, har til Hensigt, at der skal være Rammer og Beholdninger for et vist Antal Linie- og Reservebatailloner paa Sjælland. Man nærer sikkert ikke nogen